

DAN JODEL JE NIET MEER!

(Der Bräutigam Meiner Frau)

Klucht in drie bedrieven deur

OTTO SCHWARTZ & GEORG LENGBACH

Bewarkt en overzet in algemien dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAN JODEL JE NIET MEER! - DER BRÄUTIGAM MEINER FRAU** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **OTTO SCHWARTZ & GEORG LENGBACH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

THEO SCHIPPERS, arts

GERDA, zijn vrouw

HENK VAN DIJK, zijn vriend

CHARLY THOMSON, Nederlandse boer uit Canada

CATHY, zijn vrouw

TOBY, zijn zoon

MATHILDE, huishoudster van dokter Schippers

FRANSJE, haar dochter

GEERT BAKKER, slager

Een **POLITIE-AGENT** m/v

Het stuk kan met kleine aanpassing ook zonder politie-agent.

DECOR:

Alle drie de bedrijven spelen zich af in de huiskamer van dokter Schippers. Er staan in ieder geval: een grote zitbank, een buffet of dressoir, een eettafel, enige stoelen. Er is een kapstok en er is telefoon. Links voor deur naar kinderkamer, rechtsvoor naar slaapkamer. Achter deur naar gang (of deur naar gang en een naar keuken). Het stuk speelt zich af in deze tijd, ergens in een Nederlandse stad.

EERSTE BEDRIEF

(Het stuk kan beginnen met een jodel-nummer van bijvoorbeeld Olga Lowina)

EERSTE TAFEREEL

Mathilde - Gerda - daarna Theo Schippers

MATHILDE *(niet meer de allerjongste beetje Duits accent. Ze komt woedend uit de keuken met een dienblad waarop een broodmandje, een kan of pak melk en wat bestek ligt. De tafel is voor twee personen gedekt):* Zuks wat heb ik mien leven nog niet met maakt! *(zet alles op tafel)* Wat gemien! Wat onbeschoft! Wat 'n loezebos van 'n kerel. Donnerwetter nog an toe! Ain dikke gloeperd is e. Ain scheiskerl, zegt ze bie oes in Baieren. Ik praot van kwaadheid al weer Duuts. *(terwijl ze dat zegt, zet ze steeds met een klap een stoel recht).*

GERDA *(op):* Mathilde, heb jij de taofel al dekt?

MATHILDE: Ik heb de hiele bliksemse boel schots en schief zet. Umdat ik kwaod ben! Hartstikke kwaod! Kiek ies hoe of ik beef. Ik heb de bibberitus! *(pakt een kop en schoteltje op, die hevig rinkelen door haar beven)*

GERDA: Kom nou, Mathilde, zo arg was 't toch niet.

MATHILDE: Niet arg! Niet arg! Wat argers heb ik in mien hiele leven nog niet met maakt!

GERDA: Kalm nou toch... *(Er wordt gebeld)*

MATHILDE: Kalm... kalm... Daor hej de dokter al en der is niks te eten.

GERDA: Overdrief toch niet zo.

MATHILDE: Zitten jullie alle twee straks achter 'n leeg bord. En dan moet ik mij kalm hollen! Toe maor! *(wil naar de gang om open te doen)*

THEO SCHIPPERS *(komt al op. Heeft jas nog aan. Hij kust Gerda. Dan tot Mathilde):* Tjonge Mathilde, ik dacht, jij zult wel wat lekkers braoden hebben, maor ik roek jao nog niks.

MATHILDE: Ziej nou wel. Daor hej 't al. Die oplichter!

THEO: Ikke?! Wat heb ik dan verkeerd daon?

MATHILDE: Nee, jij natuurlijk niet, dokter. Ik bedoel die smeerlap. Ik zol hum wel kunnen vermoorden!

THEO: Over welke smeerlap heb jij 't in vredesnaom? *(tot Gerda)* Wat is ter met heur an de hand?

GERDA: Mathilde wol vandaage wat hiel bezunders veur oes klaor maoken. Maor daor is wat tussen kommen.

THEO: Wat dan wel, beste Mathilde?

MATHILDE (*bijna over haar woorden struikelend*): Ie weet toch, dokter, wij hebben 'n neie slager. En veur vanaomd haar ik bij hum 'n lekkere biefstuk van de haas besteld.

THEO (*likkebaardend*): Dat klinkt goed.

GERDA (*lachend*): Wacht maar. Luuster eerst maor ies verder.

MATHILDE: Ik wol der drie verschillende gruuntes bij maoken, sperzieboonties, wortelties en rauwkost, daor hol jij toch zo van? En ik haar ok al 'n lekker flessie wien kocht. Goeje Duutse wien. Uut mien eigen moederland...

THEO: Kiek ies an... 't Waoter löp mij al in de mond.

GERDA: Wacht maor af.

MATHILDE: En wat gebeurt ter? Daor stuurt mij die rot slager 'n stuk vleis... 'n stuk vleis... 't Leek wel 'n verschrompelde koeiesteert. En taai... Je haaren 't zo onder de schoen kunnen spiekeren. Kuj wel zes weken op lopen.

THEO (*lachend*): 't Is toch wat, Mathilde. 'n Schande is 't!

MATHILDE: Ik op hoge poten naor de slager. Die bediende daor, rukt mij 't vleis tot de handen uut en schrouwt, in de volle winkel, moej rekenen: As dat vleis niet mals genug is, dan braod jij je eigen achterwark maor!

THEO (*schaterend*): Zee hij dat?

MATHILDE: Hij zee nog 'n hiel ander woord dan achterwark, maor ik kan hierbij al dat volk toch slecht kont zeggen.

GERDA: Wat gebeurde der toen?

MATHILDE: Nou, ik weur toch zo giftig, hè. Ik ben achter de teunbaanke gaon en heb mij die vent toch 'n drei um de oren geven van kom maor langes.

THEO: Mathilde toch. Zuks wat kuj toch niet doen. Je moet je beheersen.

MATHILDE: Jij hebt makkelijk praoten. Maore... wat moeten we nou eten?

GERDA: We nemen wel 'n plak stoete. Der is nog keeze en boterhamworst. Morgen drinken wij dat wientie wel op, of niet dan Theo?

THEO: Natuurlijk, gien probleem.

GERDA: Zeg, wil jij eerst niet naor oeze kleine lieveling kieken?

THEO: Nou en of. Ik moet die kleine schat van mij nog 'n smok geven.

GERDA (*flirtend*): Allent die kleine schat?

THEO: Ok de grote natuurlijk... (*zoent haar. Beiden links af*).

MATHILDE (*kijkt ze na*): Die kunnen der maor niet genug van krieggen. (*wil naar de keuken gaan. Als ze bij de deur achter is, gaat de telefoon. Ze neemt de hoorn op*) Met 't huus van dokter Schippers... (*venijnig*) Zo... met de neie slager... Jao, jao, ik ben het zölf... de huusholdsterr van dokter Schippers... Nou en of... Die drei um de oren hef hij van mij kregen... Jammer dat 't ter maor iene was... Wat zeg jij?... Wat ben ik?... 'n Aole vrijster! Zeg dat nog ies as jij durft!... (*terzijde*) Hij durft 't! Hij hef 't nog 'n keer zegd! (*in de hoorn*) En nou zal ik ies wat in die lekkere oorties van joe fluusteren! Mien naom is Mathilde Krüger, ik ben meerderjaorig en ik huuf mij deur gien iene te laoten beledigen! Zeker niet deur joe... utgebiende koeiekop! (*lacht en steekt duim op, ter zijde*) Haha... dat schient 'm raakt te hebben. 'n Schot in de roos. (*in de hoorn*) Jao, jao... dat ben jij. 'n Uutgebiende koeiekop! En as jij 't nog niet begriopt, dan wil ik 't wel met kriet op dat bord veur joen winkel kommen schrieven. Kunnen alle klanten 't lezen. Slager Bakker is een uut-ge-bien-de koeie-kop... Begrepen! (*smijt de hoorn op de haak*) Wat een lapzwan van 'n kerel. Nou joa, maor gelukkig dat ik niet onbeleefd worden ben. Van hum zal ik gien last meer hebben, denk ik... (*af naar keuken*).

TWEDE TAFEREEL

Gerda - Theo - Mathilde

THEO (*van links op met Gerda*): Zeg Gerda, waarom wol Mathilde utgerekend vandaoge wat bezunders klaor maoken?

GERDA: Theo, weet jij dan niet wat veur 'n dag 't vandaoge is?

THEO: Natuurlijk. Donderdag.

GERDA: Ach nee, dat bedoel ik niet. Denk toch ies nao!

THEO (*denkt zichtbaar na*): Nee, gien idee. Echt niet.

GERDA: Theo! Wij bent vandaoge 'n jaor trouwd!

THEO: Blikskaters! Oeze trouwdag! Vandaor dat eten en die wien.

GERDA: Biefstuk van de haas. Daor ben jij gek op. Maor dat giet jammer genug niet deur.

THEO: Gef niks wicht. As straf veur mien vergeetachtigheid eet ik joe wel op... (*knuffelt en kust haar*).

MATHILDE (*steekt haar hoofd om de deur. Ziet het vriend paartje*): Niet te geleuven. Die lusten der wel soep van! (*kucht*)

GERDA: Wat is ter, Mathilde?

MATHILDE (*komt binnen met een blad met broodjes en brieven*): Hier bent lekkere broodties. En de post is kommen. (*zet alles op*

tafel) Broodties op je eerste huwelijksverjaordag. Lijke uutgebiende koeiekop!

THEO: Wát zeg jij!?

MATHILDE: Ik haar 't over die slager! *(af naar de keuken. Gerda en Theo gaan aan tafel zitten eten).*

THEO: Dat was weer trap op en trap af, vandaoge. Mien praktijk begunt aordeg te lopen heur. As dat zo deur giet, kunnen wij volgend jaor 'n neie auto kopen en met vekaanzie naor de Canarische eilanden.

GERDA: Ho, ho, zo ver is 't nog niet. Denk ok ies an al die afbetaolings die wij nog moeten doen.

THEO: Jao, dat is waar. Wij zitten nog dik in de schulden. Maor ik mag toch wel mooie plannen veur de toekomst maoken. Zeg, over geld gesproken, is de cheque van je Canadese familie der nog niet?

GERDA: Nee, nog niet. Ik begriep ter niks van. Aans bent ze altied zo stipt. Maor 't zal wel onderweg wezen.

THEO *(pakt de brieven van het blad):* Laot ies kieken. *(leest de adressen)* Mevrouw Gerda van Tol, dokter Schippers, mejuffrouw, toe maor, G. van Tol, mevrouw Gerda van Tol, allemaal veur joe, maor der is gien brief van de bank bij.

GERDA: Wat vervelend nou toch. *(heeft een brief geopend)* Gelukkig, hier is 'n afrekening van mien uutgever. Niet veul, maor 't is toch weer mooi met nomen.

THEO: Zeg, hoe lang blief je eigenlieks nog onder je eigen naam streekromans en korte verhaalen schrieven?

GERDA: Hoe lang? Net zo lang tot dat wij alle twee genog verdienen, zodat wij 't geld van mien oom en tante uut Canada niet meer neudeg hebben. Dan kan ik ze teminnen vertellen dat wij trouwd bent.

THEO: Ik wol dat 't zo ver was. Ik heb 'n hekel an dat verstoppertie speulen.

MATHILDE *(komt uit de keuken. Heeft een brief in de hand. Beschaamd):* Ach... dokter... ach, vrouw...

THEO: Wat is ter an de hand, Mathildetje? Wat kiek jij beteuterd?

MATHILDE: Hier... dizze brief heb ik net kregen. Ik wol al lang mien hart ies bij jullie uut storten, maor ik durfde niet goed.

THEO: Nou veuruit, barst maor lös. Heb jij 'n bank beroofd, of iene vermoord?

MATHILDE: Nee... 't tegendiel, dokter... Ik heb 'n kind 't leven schonken.

GERDA: Wát zeg jij mij daor?

THEO: Nou nog? Op joen leeftied.

MATHILDE: Nou niet, natuurlijk. Trouwens, zo aold ben ik nou ok weer niet. Maor hier... wil jij heur foto zien? *(neemt foto uit de envelop en geeft die aan Theo).*

THEO: Nou, nou. Goeje dag eem, dat is toch gien kind meer... Dat is 'n brok van 'n meid, zeg... *(geeft de foto aan Gerda).*

GERDA: Heel lief. Maor die is vast wel al 'n jaor of twenteg...

MATHILDE: Veurige weeke woensdag is ze meerderjaoreg worden.

GERDA: En hier heb je oes nooit wat van verteld!

MATHILDE: Ikke... ik schaomde mij zo.

THEO: Wie is de vaoder... of wás de vaoder?

MATHILDE: Iene van 't circus. 'n Acrobaot.

THEO: Kiek ies aan.

MATHILDE: Hij kun van die prachtige kunsies...

THEO *(bekijkt de foto opnieuw):* Jao, dat bliekt wel.

MATHILDE: Laoter is e wielrenner worden.

THEO: Aha, hij hef dus dit kunststuk maakt, en is daornao vot reden.

MATHILDE *(benepen):* Jao dokter...

THEO: En nooit meer terugge kommen.

MATHILDE: Nooit meer...

THEO: Tja... en wat is ter nou met je dochter an de hand?

MATHILDE: Ze wil eindeliëks heur moeder ies persoonlijk leren kennen.

THEO: Daor zit wat in.

GERDA: Wanneer heb je heur veur 't lest zien?

MATHILDE: Twenteg jaor leden. Toen heb ik mien Fransje bij heur pleegaolders bracht. Ik heb heur Fransje nuumd umdat ik mien hiele leven al supporter van Bayern München ben, en Franz Beckenbauer nog 'n beëtie verre familie van mij is.

THEO: Tis wel al lang leden; studeert ze nog of warkt ze al?

MATHILDE *(trots):* Ze is gymnastieklerares. Weej wel, zo met de arms en bienen zwaaien *(maakt met haar armen gymnastische bewegingen en maakt ook een diepe kniebuiging).*

THEO: Val niet um! Wij begriepen 't zo ok wel.

MATHILDE: Ze is pas veur heur exaomen slaogd en nou is ze op zuuk naor 'n baon. En die kan ze messchien hier in de stad kriegen. En nou komp ze hier solliciteren. Ze logeert in 'n hotellegie. Ik ga daor naor heur toe.

GERDA: Mooi zo. Maor wanneer ben jij der weer? Jij moet ok nog op oes kind passen. Ik gao vanaomd naor Eindhoven um 'n lezing te hollen.

MATHILDE: Ik zal der veur zorgen dat ik ter gauw weer ben. *(ruimt*

de tafel af) Jullie begriepen toch wel dat ik dat kleine hassiebassie van joe niet allent laot! Wees maor niet bezorgd heur, jullie kunt op mij vertrouwen.

GERDA: Gao dan maor gauw. Hoe eerder jij vot bent, des te eerder kun jij der weer wezen.

MATHILDE: Daor zeg jij mij wat! Ik trek rap eem andere kleren an. Mooi maaken veur mien dochter. Ik gao met de bus, dan ben ik ter zo. Dag heur. *(met blad met eetgerei af naar keuken).*

DERDE TAFEREEL

Theo - Gerda

THEO: Zie je Gerda, nou ik weet dat 't vandaoge oeze trouwdag is, vin ik 't dubbel jammer dat ik nog gien arts ben met 'n drokke praktijk en 'n hiele boel rieke patiënten.

GERDA: Waorum, Theo?

THEO: Ik haar zo graog die mooie halsketting veur je kocht, jij weet wel, die wij in de etalaoge bij Oosterhof hebben zien liggen.

GERDA: Dat jij dat nog weet.

THEO: Nou en of. Trouwens, hij lig ter nog. Midden in de etalaoge op rood fluweel. Allemaol edelstientjes met kleine parelties der um hen. Ping, ping, ping, ping... *(duidt met z'n wijsvinger in de lucht de pareltjes aan)*

GERDA: Ik ben zunder dat halssnoer ok best tevreden heur.

THEO: Maor ik haar die ketting vandaoge zo graog om je hals willen hangen. Maor jammer genug, gien ping, ping, ping, ping *(maakt met schuivende vingers gebaar van geld tellen).*

GERDA: Hol nou maor op over die ketting. Ik moet zo vot. Laoten we nog 'n kwartiertie gezellig gaon zitten kletsen. Der is gien iene die oes nou steuren kan. *(Er wordt gebeld.)*

THEO: Daor is ter al iene!

VIERDE TAFEREEL

Theo - Gerda - Henk van Dijk

HENK VAN DIJK *(snel op. Hij heeft regenjas aan en opgestoken paraplu in de hand. Onder iedere arm draagt hij een pakje):* Zo jonges, mien hartelijke gelukwensen op jullie eerste huwelijksverjaordag. Dat is veur joe, Gerda, 'n deuzie bonbons, en dat veur joe Theo, jij mag drie keer raoden; tis 'n flesse wien.

GERDA: Dat is lief van joe Henk.

THEO: Ikke...

HENK: Niks te danken, niks te danken. 't Eigenlijke kado komp nog. En 't redt op vier wielen.

GERDA: Theo, hij gef oes 'n wandelwaogen! *(Theo heeft de fles wijn uitgepakt en zet die op het dressoir).*

HENK: Dat heb jij goed raoden! En ik heb ter nog 'n gedicht bij maakt ok. Jammer genug kun de wandelwaogen vandaoge niet meer bezorgd worden.

THEO: Geweldig bedankt, beste kerel. Hoe kunnen wij ooit nog ies wat terugge doen?

HENK: Dat kun jij straks al. Dit moesie hef naomelijk 'n steertie.

GERDA: Maor gao toch zitten, maor doe eerst die jasse uut en die gevaorleke paraplu dichte.

HENK: Nee, nee, ik heb gien seconde tied meer. Ik moet metien weer vot. Ze wachten op mij *(staat te schutten met de geopende paraplu).*

THEO: Des te aordeger dat jij toch nog kommen bent. Maor man, geef die paraplu toch hier.

HENK: 'n Ogenblikkie dan. *(geeft de paraplu aan Theo)*

THEO *(klapt de paraplu dicht en zet hem in een hoek)*

HENK: Ik kom eerlieks gezegd niet allent um jullie te fielsiteren Ik heb nog 'n ander doel.

THEO: Zo, en wat is dat dan wel?

HENK: Jullie weten toch dat wij vanaomd met oeze voetbalvereniging 'n Oktoberfest net as in Beieren hebben in de kantine.

GERDA: Jao, daor haar je 't lestdaogs over.

HENK: En nou zitten wij veur 't blok. *(ijsbeert door de kamer).*

THEO: Loop niet zo hen en weer um as 'n iesbeere. Gao zitten en vertel maor wat jij op je lever hebt. *(duwt hem op een stoel)*

HENK: Theo... jij moet oes helpen.

THEO: Ikke? Wat zol ik moeten doen?

HENK: Nou eh..., kiek 't zo zo. Jobke Bijen zol as Beierse kelnerin bedienen. Maor nou is ze ziek worden.

THEO: Dat is natuurlijk niet zo mooi, maor ik begriep nog altijd niet wat ik daor met te maoken heb.

HENK: Ik heb mij gek zöcht naor 'n ander; dat is mij niet lukt. Ze durven niet of schaomen zich.

THEO: Nou, en?

HENK: Ik mus toen iniens denken an die Hollandse aomd van plaotselijk belang. Weej nog wel, toen heb jij je as Volendamse verkleed en veur kelnerin speuld. Wij hebben toen zo'n lol had. En

nou kom ik in uuterste nood bij joe, Theo, um je te vraogen...

THEO: ...Um veur kelnerin te speulen.

HENK: As Beierse dirnl, jao. Jij hebt uiteindeliëks ervaoring. En jij hebt 't zo goed daon. Neem Gerda met. Ik geef je op 'n briefie dat 'n mooie aomd wordt. En jij helpt oes geweldig uut de brand.

THEO: Heur nou ies, beste kerel. Punt één, Gerda giet zo vot naor 'n lezing in Eindhoven. Punt twee: Ik ben veur zo'n verkleedpartij nou hielemaol niet in de stemming.

HENK: Wat scheelt ter dan an?

THEO: Duuzend euro!

HENK (tot Gerda): Hef e duuzend euro verloren?

GERDA: Nee, 'n cheque is nog altied niet binnen kommen.

HENK: Wat veur 'n cheque, as ik vraogen mag.

THEO: Gerda hef familie met geld in Canada. 'n Oom en 'n een tante.

HENK: Nou jao, dat is niet verkeerd.

THEO: En die sturen Gerda iedere maond duuzend euro studiegeld.

HENK: Sodeknetter. Zo'n familie wil ik ok wel. Jullie bent zeker bliede dat jullie jonge huwelijk zo'n mooi steuntie in de rugge kreg, hè?

THEO: Maor beste Henk, dat is 't 'm nou juist. Ze mugt hielemaol niet weten dat Gerda trouwd is. En van mij mugt ze hielemaol niks weten. Ik bestao gewoon niet.

THEO: Umdat oom en tante in Canada al 'n hiele lange tied 'n andere man veur mien vrouw op 't ooge hebben. Hun eigen ienige angenomen zeun!

HENK: 't Is niet waar!

GERDA: Of 't waar is. Heur grootste wens is, dat heur lieve zeun en ik 'n gelukkig paor worden.

THEO: Daor hangt zien foto (*wijst op grote foto van Toby aan de muur*) Kleiner haar e niet. Maor as 'n soort grappie tussen Gerda en mij, hebben wij hum op hangen. De zeun waar wij iedere maond duuzend euro an te danken hebben.

HENK (bestudeert de foto): Zo, is dat hum.

THEO: Jao, dat is de verloofde van mien vrouw.

HENK: Krieg nou hielemaol de rambam! Hoe bestiet 't. Nou, 't is niet bepaold 'n knapperd.

GERDA: Ik heb 'm nooit ontmoet, maor hij moet wel aordeg wezen.

HENK: Wat döt e veur wark?

THEO: Diepzee-onderzuuker.

HENK: Tja, hij zot ter nogal waoterig uut. Maor beste mensen nog an toe, dat is toch te gek om lös te lopen! 'n Huwelijkskandidaot veur 'n vrouw die al trouwd is en 'n poppie hef. Vertel ies, dat heb ik altied al willen vraogen, hoe hebben jullie mekaore eigenliëks leren

kennen?

THEO: O, dat was mooi man. 'n Zekere schriefster, Gerda van Tol, haar twee kaomers in de verhuur.

GERDA: En 'n zekere dokter Schippers, die 'n praktijk wol begunnen, was op zuuk naor twee kaomers.

THEO (*legt arm om Gerda*): Zo hebt wij mekaore vonden.

GERDA: En de huurder weur mien man.

THEO: En daornao 'n gelukkige vader.

GERDA: Wij bent in dit huus blieden wonen en ik schrief nog altied onder mien meisjesnaom Gerda van Tol.

HENK: Ha, daarom zit dat bordtie met Gerda van Tol nog altied op de buitendeure.

GERDA: Juustem. En as de praktijk van Theo wat groter is en ik met mien schrieverij nog wat meer verdien, schrief ik an oom en tante 'n nette brief waorin ik alles opbiecht.

THEO: En dan giet Toby van de muure af. Trouwens, ik vin 't te gek veur woorden dat hij der nou nog hangt. Veur mij is de grap ter al lang af.

GERDA: Ik heb 'n beetie 'n schuldgevuul. Umdat wij iedere maond die duuzend euro opstriecken.

HENK: Maor wat doen jullie as oom en tante zo iniens hier veur de deure staon?

GERDA: Nee, dat bestiet niet. Oompie zit lekker in Canada op zien dikke boerderij.

HENK: Maak je gien zorgen. Die cheque zal vast en zeker wel gauw kommen. Maor nou jij Theo. Help jij oes?

GERDA: Jao, doe 't nou maor. Gao met Henk met. Jullie zult vast wel veul lol hebben. Jij huuft echt niet thuus te blieden. Mathilde is op tied weer thuus um veur oes kind te zorgen.

THEO: Maor wat moet ik dan an trekken? Ik heb allent nog de pruuk van de veurege keer. Waor moet ik zo gauw die vrouwenkleding vot haolen?

GERDA: Dat is niet zo'n probleem. Die hef Mathilde wel. Dat is 'n geboren en getogen Beierse boerendochter. Makkelijker kan 't al niet.

THEO: Maor ik zie der toch niet uut as 'n kelnerin!

HENK: Ach wat. Jij doet 'n schoet veur, zet 'n pruuk op en klaor is Kees.

GERDA: Ik zal wel eem in de kaomer van Mathilde kieken of ik wat geschikts kan vinden.

HENK: Gerda, das hiel mooi van joe. Maor rap graog... (*kijkt op z'n horloge*) 't Feest giet zo begunnen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto